

Paryska

Dzielnice: Praga Południe

Osiedla: Saska Kępa

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy geograficzne Nazwy miejscowości zagranicznych

Rok utworzenia nazwy: 1926

Opis

Paryż - stolica Francji, miasto położone w centralnej części kraju, nad Sekwaną, wzmiankowane już w I w. p.n.e. Taką samą nazwę nosi również wieś w woj. kujawsko-pomorskim (powiat żniński, gmina Żnin).

Ciekawostki

Nazwa została nadana wg "międzynarodowego" klucza, obowiązującego tu w związku z planowaną na terenach dzisiejszego Stadionu Narodowego Wystawą Światową.

W latach `60 znajdowała się tu pętla autobusowa (u zbiegu z ul. Brukselską i ul. Wersalską). Później mieściła się tu jedna z pierwszych automatycznych myjni samochodowych. Dziś na tym miejscu powstał oddział Centrum Promocji Kultury.

Stan obecny:

Nr 3: Dom wielorodzinny (drugi adres Bajońska 2). Dom powstał dla znanego na Pradze przed wojną Edmunda Wolframa, jako dom czynszowy. Zbudowano go w 1935 wg proj. Maksymiliana Goldberga i Hipolita Rutkowskiego. Ciekawą rzeczą jest połączenie tu żółtej cegły z klinkierem w celu uzyskania efekty wykładzinowego, wykończeniowego i w końcu ozdób. Jest to jeden z ciekawszych "bloków" modernistycznych Saskiej Kępy.

Nr 4: Dom wielorodzinny. Powstał w 1936 wg proj. Maksymiliana Kona.

Nr 5: Dom wielorodzinny. Powstał w 1936 wg proj. Maksymiliana Kona.

Nr 6: Dom wielorodzinny. Powstał w 1937 wg proj. Maksymiliana Kona. Przed wojną działał tu zakład elektryczny koncesjonowany i wytwórnia klamer bibliotecznych, których właścicielem był Józef Chodowiec. 19 XII 2011 roku - pomimo protestów ze strony mieszkańców Saskiej Kępy a za zgodą właściciela domu - ścięty został 80-letni jesion wyniosły (tzw. Krzywe Drzewo) rosnący przed samym wejściem.

Nr 8: Dom wielorodzinny. Mieszkał tu Michał Bogusławski (ur. 1931) - scenarzysta i reżyser, głównie widowisk telewizyjnych (m.in. "Szatan z siódmej klasy", "Opowieść wigilijna", "Siedmiu przeciw Tobom" i cyklu "Poeci okupacji").

Nr 18/22: Blok osiedla Saska Kępa II. Powstał w 1959 wg proj. Jerzego Czyży, Jana Furmana, Lecha Robaczyńskiego i Andrzeja Skopińskiego. Wzniesiony z prefabrykatów. Mieszkania 2-3 pokojowe z balkonami lub loggiami.

Nr 24: Blok osiedla Saska Kępa II. Powstał w 1959 wg proj. Jerzego Czyży, Jana Furmana, Lecha Robaczyńskiego i Andrzeja Skopińskiego. Wzniesiony z prefabrykatów. Mieszkania 2-3 pokojowe z balkonami lub loggiami.

Nr 25: Społeczna Szkoła Podstawowa nr 5 STO im. Zawiszy Czarnego. Od 1945 mieścił się tu internat męskiego liceum im. Adama Mickiewicza z Wąchockiej 6, którą to całą szkołę przeniesiono tu w 1947. W 1963 przeniesiono szkołę na Saską 59. Od 1990 w budynku mieści się obecna szkoła. W ciągu roku uczy się tu ok. 100 uczniów.

Nr 26: Blok osiedla Saska Kępa II. Powstał w 1959 wg proj. Jerzego Czyży, Jana Furmana, Lecha Robaczyńskiego i Andrzeja Skopińskiego. Wzniesiony z prefabrykatów. Mieszkania 2-3 pokojowe z balkonami lub loggiami.

Nr 27: Prawosławne Seminarium Duchowne. W 1938 powstał tu dom, a następnie kaplica i seminarium wg proj. Leonarda Tomaszewskiego. Właścicielami była rodzina Szyrjajew. Otwarto tu nawet drukarnię cerkiewną z czcionkami starosłowiańskimi. Po wojnie budynek nadbudowano i umieszczono tu seminarium z internatem. W maju 1940 zamordowano przed budynkiem gen. Stanisława Bułak-Bałachowicza. Wewnątrz mieści się cerkiew pw. Wprowadzenia do świątyni Przenajświętszej Bogurodzicy.

Nr 29: Dom wielorodzinny. Mieszkała tu Jadwiga Chamiec (1900-1995) - pisarka, autorka wielu powieści historycznych, m.in. "Żelazne Wrota", "Cięższą podajcie mi zbroję" i "Trójkolorowa kokarda".

Nr 31: Dom wielorodzinny. Mieszkał tu profesor Andrzej Buko (ur. 1947) - historyk, mediewista, specjalista w zakresie archeologii wczesnośredniowiecznej, wykładowca akademicki, dyrektor Instytutu Archeologii i Etnologii PAN. Autor takich publikacji, jak "Archeologia Polski wczesnośredniowiecznej: odkrycia, hipotezy, interpretacje", "Ceramika wczesnopolska: wprowadzenie do badań", "Początki Sandomierza", "Stołpie: tajemnice kamiennej wieży", "Wczesnośredniowieczna ceramika sandomierska" a także redaktor takich książek jak "Archeologia w teorii i praktyce", "Kleczanów: badania rozpoznawcze 1989-1992", "Studia z dziejów cywilizacji: studia ofiarowane profesorowi Jerzemu Gąssowskiemu w pięćdziesiątą rocznicę pracy naukowej", "Przez granice czasu: księga jubileuszowa poświęcona profesorowi Jerzemu Gąssowskiemu", "Radom: korzenie miasta i regionu", "Stradów; wczesnośredniowieczny zespół osadniczy. T. 1-2" czy "Zespół wieżowy w Stołpiu: badania 2003-2005".

Nr 37: Dom wielorodzinny. Tuż przed wybuchem wojny (wcześniej podawał adres ul. Walecznych 17) zamieszkał tu Wenczesław (Venčeslav) Poniż (1900-1967) - inżynier dróg i mostów, konstruktor budowlany. Pochodził z miasta Vipava (zachodnia Słowenia), kształcił w Wiedni, Pradze i Lwowie, gdzie na miejscowej politechnice uzyskał tytuł inżynierski. Obywatelstwo polskie uzyskał w 1934 roku, rok później osiadł w stolicy, gdzie został wykładowcą na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. Był najbliższym współpracownikiem Stefana Bryły, pracując wraz z nim przy budowie pierwszego stalowego mostu (w Łowiczu), projekcie spawanej konstrukcji stalowej biurowca Towarzystwa Ubezpieczeń "Prudential" a także budynku Centralnego Dworca Poczтового (róg ul. Chmielnej i Żelaznej). Podczas okupacji hitlerowskiej aktywnie uczestniczył w tajnym nauczaniu. Po wojnie był dyrektorem naczelnym Przedsiębiorstwa Budownictwa Przemysłowego (w latach 1947-48) oraz dyrektorem naukowym Centralnego Biura Projektów i Studiów Budownictwa Przemysłowego (w latach 1948-52). Zajmował się odbudową Hal Mirowskich oraz Teatru Wielkiego, później uczestniczył w opracowywaniu projektów Ściany Wschodniej, Huty Warszawa, hal Fabryki Samochodów Osobowych na Żeraniu oraz budynku Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (przy pl.

Trzech Krzyży). Zmarł w Warszawie, spoczywa na Starych Powązkach. Do grona lokatorów zaliczał się również Władysław Danilecki (1906-1986) - profesor budownictwa, wieloletni wykładowca Politechniki Warszawskiej, konsultant podczas przesuwania kościoła przy ul. Leszno oraz Pałacu Lubomirskich a także podczas odbudowy Zamku Królewskiego. Zaprojektował konstrukcję Instytutu Techniki Budownictwa oraz Biura Elektryfikacji kolei, opublikował ponad 100 prac naukowych, monografii i książek popularnonaukowych.

Data nadania nazwy: prawdopodobnie 1926.09.27
